

**Quæstionum Canonicarum, In Quinque Libros
Decretalium, Tomus ...**

In Lib. III. Decretalium. In quo agitur De Rebus, quae in judicium devenire solent, cujusmodi sunt, de vita et moribus Clericorum, ...

Schlüter, Georg

Augustæ Vindelicorum, 1708

Qvæstio II. In Tit. II. De Cohabitatione Clericorum, Et Mulierum.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-73045](#)

In Tit. II. De cohabitatione Clericorum, &c. II

lige, si lusus fiat frequenter, publicè, & cum scandalô populi; secùs, si sine scandalo, & privatim, idque ex bonis patrimonialibus, vel etiam redditibus sui beneficii, in quantitate modica, spectato statu suo, & redditum copiâ, causâ recreationis. Coeterum nota, lusum, ubi ars, & ingenium fortunæ prævalet, non prohiberi Clericis; nec illum, qui consistit in virtute corporis; Sic Barbos. in c. penult, h.t.n. 7.

37 Præter hæc exercitiis hoc loco prohibitis annumeratur quoque nimis, jocularibus, & histriionibus intendere, c. non oportet, 37. dist. 5. de consecr. c. Presbyteri, 19. dist. 37. tabernas (præterquam

ob necessitatem in itinere) frequentare, c. 15. h.t. Secundo in templis exhibere, vel permittere ludos theatrales, & scenicos, si inhonesti sint, scuriles, & profani, c. 12. h.t. Et lege Cesarea, in Authent. de Sanctissimis Episcopis c. ult. collat. 9. prohibitum est, ne quis in schemate, seu habitu Monachi, aut Montalis, vel alterius Personæ Ecclesiastice, theatralia exerceat, ludibrii causa. Qui contra fecerit, corporalia supplicia sustineat, & exilio tradatur, gloss. ibid. V. monstra larvarum; quod etiam habet gloss. ad c. 12. h.t. V. eod. Sed de his plura tit. 50. Ne Clerici, vel Monachi.

QVÆSTIO II. IN TIT. II. DE COHABITATIONE CLE- RICORUM, ET MULIERUM.

38 **T**otus hic titulus potissimum cōtendit, ut Clerici habitent seorsim à mulieribus, non tantum ut commodius evitent periculum incontinentiæ, cùm earum consuetudo ei frequenter exposita sit; sed & pravis Laicorum suspicionibus, & obtrectationibus hoc securius subducantur. *Excipiuntur* tamen. 1. *Mater, & Soror*, quòd naturale foedus non admittat foedi crimini suspicionem, c. 1. h.t. *Excipiuntur* 2. *mulleres, quas etas, & vita probitas* ponit extra suspicionem, c. interdictum, 16. dist. 32. Si tamen suspicione criminis subsit; etiam illæ arcenda sunt, quantumvis conjunctæ, c. 1. h.t. quod intelligendum etiam de *ancillis, & pedissequis* earum. Nam Ecclesia Ministros suos omni etiam suspicione liberos vult in materia puritatis. Et ideo c. 1. h.t. mandat, ut *fæminæ non ad altare presumant accedere, nec Presbyteris celebrantibus ministrare, nec intra cancellas stare, vel sedere illis liceat*. A fortiori autem arcentur Clerici à *consortio concubinarum*; hoc est, mulierum, quas domi retinent libidinis causâ. Et qui tales habent, suspenduntur ab officiis, c. *Præter*, dist. 32. & quidem ita, ut, si sint notorii, eorum misse non sint audiendæ, nec Sacraenta ab

iis accipienda, non quòd ea polluantur flagitosâ sacerdotum vitâ, c. fin. 15. q. 8. Sed ne peccantes foveantur in fôrdibus impudicitia, & dum contemni se vident, ad frugem pœnitentiæ, & meliorem vitam revertantur, c. *Vestra*, 7. h.t.

Clerici non abstinentes a vetita mulierum cohabitatione, præter dictam suspensionem ab officiis, ex cit. c. *Præter*, & prohibitionem, ne ab illis divina recipiantur, in dict. c. fin. suspenduntur etiam à beneficiis; & tandem, si moniti non corriganter, deponuntur, c. 4. & 6. h.t. Et Clericus in Sacris, qui à suspectarum cum ipso mulierum colloquio, vel consortio, post trinam monitionem non abstinet, excommunicandus est; fœmina verò canonicè punienda, c. *Si quisque*, 2. h.t. de qua poena Canonica Barbosa *ibid.* n. 4. Nemo tamen cogitur abjurare concubinam, ne per carnis fragilitatem via perjuriis aperiat, c. 3. h.t. Et quoniam utriusque sexus puritati, sublatâ illecebratum occasione, consulenda, etiam Prisci Legislatores *discretas mulierum, ac Virorum mansiones esse voluerunt*, ut fuisse diversorum scriptorum testimonialis probat Gonzalez in c. 1. h.t. n. 10. à fortiori hoc tenendum est in Clericis; cùm eos purior vitæ Sanctimonia deceat, quos non à crimine

Tom. III.

B 2

tan-

12 *Tract. in Lib. III. Decretal. Quæstio II.*

tantum, sed à criminis etiam suspicione alienos esse oportet. Unde tot Ecclesiæ legibus ablegatas legimus extraneas foeminas à ministerio domestico Clericorum: atque ob majorem securitatem, & ut omnis prava suspicio tolleretur, statutum fuit, ut tam Episcopi, quam Clerici secum testes rei domesticæ haberent, & coram eis tantum possent alloqui foeminas, c. Clericus 20. c. Clerici, 32. cum sequenti, 81. dist. Concilium Brachar; 3. can. 4. Matilicon. can. 3. ibi: Nulla mulier in cubiculo Episcopi, absque duobus Presbyteris, aut certè Diaconis, ingredi permittatur. Alia congerit Antonius Augustinus l. 6. tit. 32.

Dices: Sacerdotes non tantum inter 40 nis virtutibus ornati esse debent; sed etiam externo earundem decore gravitatem ostendere, actionesque suas ira componere, ut aliis rectum præbeant exemplum: ergo illis prohiberi non debet cohabitatio mulierum, cùm ista illorum sanctâ conversatione vita fugere, & ad meliorem vitæ frugem converti possint. Nam Sancta conversatio confundit inimicum, exaltat proximum, glorificat Deum, ut ait D. Isidorus l. Soliloq. quo etiam respexit c. Pervenit. 2. q. 7. & c. Inter, ac Purgat. Canon. Deinde hoc exigit necessitas ad obsequia domestica, quæ à viris nec ita commodè, nec exactè fieri possunt. 14. N. conseq. idque propter nimia pericula, quibus in hac materia obnoxium est humanum genus, ut experientia constat. Nec obstat c. Pervenit; ibi enim solum agitur de Episcopo, qui Presbyterum quandam, post lapsum, in suis adhuc iniquitatibus voluntatum, retinere dicebatur; cuius coabitatio non habebat periculum inducendi Episcopum in lapsum; sed potius, ut ille ad frugem

reduceretur; c. Inter, non favet præsenti casui; cùm solum agat de familiaritate cum hæreticis. Necessitas autem obsequiorum, quæ communiter à mulieribus præstari solent, expediri possunt per tales, quas ætas & morum probitas extra suspicionem ponit, ut supra dictum est.

Præter hæc not. 1. cum quandoque contingat, quod Clericus habeat mulieres propinquas, quas sustentare debet, in cit. c. i. h. t. de illis præscribi, ut habeat in vico, aut in villa extra domum, longè à Presbyteri conversatione, & ei ibi subministrat, quæ necessaria sunt, intellige, si propter suspicionem domi eas retineri non deceat.

Not. 2. in c. Sicut, 4. h. t. prohiberi, ut Clerici fornicariis in suis domibus habeant; per quas videntur intelligi mulieres, quæ sub fornicibus tabernas à fisco conductunt, ut ibi merces suas venales habeant, instar opificum, qui fornicarii dicuntur, de quibus Pereyra in Elucidar. n. 1510. quamvis rectius dicantur concubinæ, ut colligitur ex c. 5. & 6. eod. Not. 3. iisdem prohibitus esse habere mulieres superinductas, c. Interdixi, dist. 32. per quas ait Gonzalez in c. i. h. t. n. 14. intelligi, non uxores, nec concubinas, sed tertii cuiusdam generis, quas secum Clerici non sobolis suscipienda gratiâ, sed pietatis studio, aut prætextu, fovebant. Denique etiam sorores adoptivas, hoc est, foeminas, quas ad eludendum canonem Nicenum (relatum in dist. c. Interdixit) Clerici secum terinebant sub nomine sororum, seu Agapitarum, de quibus Concilium Ancyran. canon. 16. ibi: Virgines autem, quæ convenient cum aliquibus, tanquam sorores, habitare prohibemus; quod sub simulatis hisce nominibus lateat simulata Veneris nequitia.

QVÆSTIO III. IN TIT. III. DE CLERICIS CON- JUGATIS.

Hoc titulo resolvitur, an & qua ratione licet Clericis Uxorem ducere, illaque cohabitare? an tales Clerici conjugati teneantur deferre tonsuram, & habitum Clericalem? an sint capaces beneficiorum

Ecclesiasticorum, vel, si prius habuerunt, retinendorum; vel noviter acquirendorum? an gaudcent privilegio Clericali? quo titulo Clericus in Sacris nequeat validè matrimonium inire?

ARTI-